

את חשובה לנו יותר מקנייתך. תני לנו לפנק אותך במרחק שני צעדים ממיני **mini** (פסג' הוד), מעבר לכביש, בחצר, מחכים לך עם חיוך לבבי, עם שטיח מקיר לקיר, ספל קפה והרבה יופי.

שלך — מיני אקסקלוסיב, ארנקים ואביזרי עור בסגנון איטלקי

פרוג 5, תל-אביב
טלפון: 23 92 69

exclusive

מיני

יוצאים לעבוד, היה לנו ברור שההצלחה שלנו למחרת מובטחת." למרות שערכו בסוף השבוע שעבר אסי פה עממית בוואדי ניסנס בחיפה, שבה השתתפו כמה מאות ערבים חיפאיים וכוח מייובא של עסקנים מנצרת, הבינו אנשי של זיאד כי חיפה היא מקום אבוד עבורם. אולם מטה היועץ לענייני ערבים לא שקט. שני סגניו של זיאד, עורכי-הדין אל-דאהר וג'רג'ורה, הוזמנו, יחד עם ראשי העיר, בסוף השבוע שעבר לירושלים. לי פגישה בעניין השביתה עם מנכ"ל מייסרד הפנים, חיים קוברסקי. המיטרה ניצלה את היעדרם מהעיר, סרצה למישרדיהם וצרכה בהם חיפוש מדוקדק. יום לפני השריביתא הוזמנו השניים אל הפקד אליהו אליהו, ראש המחלקה-לחפקידים-מיוחדים במישרת נצרת, ולאחר שנטען נגדם כי הם מסיתים, הם הוזהרו. השניים האמינו כי זוהי הקדמה לפני שיעצרו הם ואחריים כמעצר מינהלי ביום השביתה.

עד לבוקר ה-30 במארס שררה הסכמה אילמת בין שני המחנות. לשמור על שבי-תתנשק ולכסות על המתרחש. רחובות נצרת המו תיירים ושקקו רוכלים, כאשר רק מכוניות-מיטרה בודדות עוברות בררחוב, פחות מאשר ביום רגיל. כוחות גדולים של המיטרה ומשמרי-הגבול רוכזו בבת-הידידות נסגר בשעות-הצהריים, כרגיל, וזיאד אפילו מצא זמן להסיע ביום השני את בתו לרופא-שיניים בחיפה. כל אחד מן המישרות שהוצבו בכפרים, עם טונות של כרוזים ו"ציוד לשביתה", מצא לו בית של פעיל, שבו הסתגרו כדי שלא למשוך תשומת-לב ולא לעורר מתיחות קודם זמנה.

נגמ"שים ורכב משוריין

עדי פני השטח היתה נצרת שקטה. אך תושבי מיספר כפרים ערבים לא עמדו במתח-שלפני ובשעות הלילה החלו להתפרצויות. על הופעתם ההפגנתית של כוחות מיטרה גדולים, ברחוב הראשי של כל כפר בגליל ובמשולש, התגברו הכפרים, אולם כשהופיע הצבא, עם נגמ"שים ורכב משוריין — החלו להתפרעויות. הרבה הפני המועד בו רצו תופיק זיאד ועוזריו.

בכפר עראבה שבעמק בית-נטופה היה המיפגש האלים הראשון בין השובתים הערביים ובין צה"ל. תוצאותיו: יאסין אחמד חיר בן ה-22 נהרג, שבעה מתושבי הכפר ו-15 אנשי מיטרה וצבא נפצעו. בכפר טירה נפצע בלילה קשה חושב היכפר, הוא מת למחרת היום.

אלוף פיקוד הצפון, האלוף רפאל ("רפול") איתן, התייעץ עם שר הביטחון, שמעון פרס, בדבר הטלת עוצר בכפר. הישניים הסכימו שלא ללבות את האווירה ולא להטיל עוצר. בשעת לילה מאוחרת הגיעה הוראה ישירה מראש הממשלה, יצחק רבין, להטיל עוצר על עראבה, וכן על שני כפרים סמוכים: סחנין וכפר-קנא. רבין לא שעה לעצתו של יועצו לענייני ערבים, שמואל טולידאנו, והחליט בעצמו על מדיניות הדיקשה.

התגובה לא איחרה לבוא. ביום השביתה, בשעה 9 בבוקר, פרצו על פי התאריגנות מראש, מרבית צעירי כפר סחנין לרחובות, כשהם מתעלמים מהוראת העוצר ומאיומי החיילים. הם הטילו אבנים ולפידים בוערים לעבר החיילים, שפתחו עליהם ביאש. קציר הדמים הראשון, של בוקר השבתה: שלושה הרוגים, עשרות פצועים, מקרב שני הצדדים, וכמאה עצורים. עד הערב הגיע מיספר העצורים לאלף.

בכפר הסמוך כפר-קנא, התנסלו תל-מידות על החיילים הנכובים, שהששו לפי תוח עליהן באש. רק לאחר מאמצים מרובים ושימוש בגז, הצליחו להשקיט את הנערות.

דיווחי הרדיו והעיתונים היו בבוקרו של יום השביתה מאופקים, ורמזו על כישי לונה. רק בסמוך לשעות הצהריים הבינו כלי-התיקשורת כי אי אפשר יותר לטייה את העובדה היסודית: נצרת שבתה כליל, עשרות הכפרים הצטרפו לשביתה. למרות האיומים והלחצים שתופעלו עליהם, אך תופיק זיאד יכול היה לחגוג ניצחון כפול ומכופל. התנהגותם החלמאית של השילטונות הפכו את השביתה, אותה אירגן, לתבוסה מוחצת לממשלה. שיתוף הפעולה בין זיאד לרבין הצליח לגשם מעבר לכל פרופורציה את השביתה, שיכולה הייתה להיות שקטה ולהישכת, והציגה את ישראל, בעיני העולם כולה, כמדינה רודנית.

הראשונה בשרשרת של שביתות. אנחנו נלחמים כנגד השביתה, לא מפני שאיכפת לנו אם יום אחד בשבוע לא יבואו ערבים לעבודה. אנחנו יודעים כי זוהי פריצת דרך לשביתות נוספות, חריפות יותר, מקיפות יותר וארוכות יותר, שבהן ישריבתו הלאומנים והקיצוניים את הפועלים הערבים בכל פעם שאיזשהו נאום באו"ם לא ימצא חן בעיניהם." מסביר כץ.

"אנחנו נמתה ונשבות בכל פעם שיגולו או יגשלו אותנו," טוען זיאד, "וכל שבירתה תהיה מוצלחת יותר מקודמתה. אני

סגן-ראש-עיר ג'רג'ורה פריצה למישרד

למדתי מהיהודים מישפט אחד, שהוא נכון גם לגבי הערבים: העם הזה יודע להפיתיע לוגי"

נסיעה

לרופא-שיניים

ב עיית הבעיות של מטהו של זיאד, אשר התרכו בבית הידידות, אסכי פלש ויצר סניף גם במישרדי עיריית נצרת. היא הלחצים שמפעילים, כץ והעוזרים שלו, על הערבים, כדי שלא ישבתו.

"לשם כך נקטו שיטה הדיצנטרליסטית," מסביר זיאד, "ידענו שאם אנחנו רוצים להצליח, עלינו להפעיל אלפי חברים, שיפעלו כל אחד בסקטור מצומצם ביותר. ידענו שאסור לנו להתרכז במטה נרחב, שאסור לנו לערוך פגישות שבהן אפשר יהיה לעצור את הפעילים שלנו בעוון הסתה. החלטנו שלא להפעיל מקבולים ביום השביתה עצמה, ולעשות חזרה כללית ביישובים הערביים יום לפני השביתה. כשהפעילים שלנו ניצבו ביום שני ליד חנות-איטובוסים ודיברו עם הפועלים שי

סגן ראש-עיר אל-דאהר אזהרה מפני מעצר